

FAMILIUL

Apare în 1/13 și 15/27 ziua a fie-carei lune. Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu e 5 fl., pre unu semestru 2 fl. 50 cr., pentru Romani'a și Tierile latine pre unu anu 13 franci — lei noi, pre unu semestru 7 franci — lei noi.

Doi nefericiti.

— *Novela originală.* —
(Urmare.)

Afara eră o tempestate cumplită, de nu te-ai fi înduratu a-ti scóte neci cancelle din casa. — Ventulu de média-nópte, rumpëndusi catusiale, bubuiá și urlá cá unu tauru infuriatu, doborindu și sdrobindu totu ce aflá in cale-si. Portile cele mari și grele se cutremuráu și gemeáu sub greutatea lui, jalusiale și ferestrele uitate deschise sburáu pe strada, dimpreuna cu mass'a de néua maturata depre coperisia. Aerulu eră plinu de néu'a sbatuta de ventu, — care 'ti acoperiá ochii și 'ti umpleá urechile. — Câte-o inieptatura a ventului furiosu eră pe aci se te dee de pamentu, frigulu te patrundea intr'unu momentu pana la osu. — Dintre numeroșele falinaria de pe strada, numai ici-cólea mai licuriá câte unulu respândindu o lumina aprópe de agonia.

Turdanu, a carui anima eră aren'a unei lupte crâncene a sântieminteloru de totu soiulu, inaintá nepasatoriu de furi'a viscolului. I-ar' fi placutu, se-lu redice ventulu și se-lu duca departe, departe, — cá se nu-i mai audia nimenea de veste.

Stefani'a de-si sântiá, ca frigulu i-a întiepenitu membrele, ca poterile nu-i suntu destule a-se luptá mai lungu tempu cu furi'a ventului, — pasié nesiguru dar' resolutu inainte. — Asié au potutu se inainteze ambii vre-unu patrariu de óra, cându Turdanu care chiar' trecuse, nu fara de necasu, o colina de zapada, audí, cá 'lu striga soci'a sa. Nefiindu siguru despre acést'a, câte've'a mominte statú

de ascultá fără se cante indereptu. Atunci audí de nou voceá desperata a socii sale:

— Nu mai potú. Turdane draga, nu me lasá cá morin.

Cuprinsu de o compatimire nemarginita pentru acést'a fiantia, — acarei vina in fondu eră, ca-lu iubiá nebunesece, — 'si uitá de amaratiune si-i grabí intru ajutoriu.

Biét'a femeia, amortíta de frigu și parasita de poderi, luptându-se cá desperata cu viscolulu și nadusita de néu'a, ce la fia-care pasu í-i plesniá in facia, — ajunsese la colin'a de zapada, prin care a fostu trecutu, pucinu mai inainte, Turdanu.

In acést'a se cîrúndá pâna la genunchi și nuse mai poteá miscá din locu. — Cându ajunsese Turdanu la ea numai atât'a mai potú se dica: — „Érta-me, nu me lasá!“ — aci apoi 'si pierdú sântirile și de nu o sustieneá Turdanu, cadeá la pamentu.

Turdanu o luá in bratie cá pre unu copilu micu și se re'ntórse cu ea catra casa. — Ajunsi acasa, Turdanu o asiediá cu grigia in patu.

Caldur'a chiliei și sârile, cu cari i-i stropi faci'a si-i udá templele facura cá Stefani'a se-si reviiá in ori preste pucinu. — Reamentindu-si cele iutemplete ea erumpse intr'unu plânsu amaru; apoi dupace se mai linisceá apucá mân'a lui Turdanu, — care siedeá cu capulu radímatu pre dung'a patului préda unei superari nemarginite, — și stringéndu-o cu convulsione catra anim'a s'a, disé:

— Mai bine moriamu acolo in zapada, decâtu se traiescu torturându-me pre mine îns'a-mi si pre tine. Sciu, ca acést'a scena nu mi-o vei iertá in veci. — Oh ce femeia nebuna si nefericita sum eu!

— Ti-asiu iertá-o si acést'a bucurosu, — respunsè Turdanu, — dar' cunoscându-ti nestatornicia in propuneri, me temu, ca nici acést'a inventiatura nu te va vindecá si nu vá aduce balsamu recreatoriu pe ran'a mortala, de care patimesce fericirea nóstra casnica. — Dee ceriulu, cá se me insielu. — Acum inse te liniscesce si cérca a dormi, cá se-ti recâscigi poterile. — Vomu vedé mai târziu, ca aduce-ne-va ceva bine acésta gré incercare.

Turdanu vediéndu, ca soci'a s'a e liniscita, chiamà o servitoria, se veghieze lânga patulu ei, ér' elu se indepartá in chili'a s'a.

Densulu se preâmblà nóptea intréga in susu si in josu prin odai'a s'a. Elu se sântiá abatutu si mahnitú pâna la mórte. — Soci'a lui i-i dadú o proba mai multu, ca in nebuni'a ei e capace a duce sbuciumarile si neplacerile loru casnice pe strada si a-i compromite cas'a si pusetiunea sociala pentru totu-deaun'a. Acést'a convingere stérse din anim'a lui si ultim'a schintéua de stima, ce-i mai pastrasè prin atâtea lupte si turmente; si elu nu credeá se-o mai póta iubi, — càci amorulu adevératu, amorulu nobilu si sublimu, nu se póte cugetá fàrà stima, fàrà veneratiune nemarginita. Fàrà de acést'a este petrecere de tempu, imbetare de sântiuri, dar' amoru nu. — Séu pentru-ce alt'a e amorulu celu de antâin atâtu de puternicu si totu-odata atâtu de fericitoriu, déca se reflecta in anim'a amata, — decâtu pentru ace'a ca posiede cerinti'a principala a unui amoru adevératu: — stim'a si veneratiunea marginasia cu adoratiunea. — Tenerii neavendu esperienti'a vietiei si necunoscându ne-numeratele slabitiuni, din care e alcatuitu omulu 'si atribuesce unulu altui'a tóte insusirile frumóse ale naturei — de aci se nasce apoi o veneratiune nemarginita si pe acést'a se baséza amorulu loru. — Si pentru-ce e desamagirea cea deântâiu atâtu de dorerosá, atâtu de amara? — Pentruca ântâiadata suntemu siliti a denegá stim'a si veneratiunea a celei persóne care erá singurulu obiectu alu amorului nostru; si prin acést'a vedemu ruinându-se grandiosulu edificiu alu ilusinniloru nóstre, pre care 'lu cugetámu vecinicu. Pentruce nu e amorulu etatiei inaintate asié de infocatu si asié de fericitoriu cá si alu etatiei mai fragede? — Pentruca cunoscându slabitiunile si defectele omenesci, numai suntemu in stare a venerá atâtu de neconditionatu si nemarginitu, cá si in junétia. — Pe fundamentu micu si slabu nu se póte redicá edificiu grandiosu si tare. — Poterea amorului e dara veneratiunea, disparéndu acést'a, — dispore si fericirea amorului. — Spiritele filosofice, cá se nu

dicemu cinice, degradéza amorulu la „comoditate a vietiei;“ idealistii perdiéndu-lu sântiescu unu golu nespusu dupa elu. — Acestu golu 'lu sântiá si Turdanu in anim'a s'a; acestu golu 'lu torturá si-alungá somnulu. — „Viétia pierduta!“ — erá conclusiunea tuturoru reflesiuniloru s'ale.

Demanétia catra cincii óre se aruncá inbracatu cum erá in asternutulú seu. Trupulu-i dormi, dar' sufletulu i-i mai trecú inca odata pe sub furcile caudine ale amaratiuniloru vietiei s'ale conjugale. — Demanétia se sculá cá si unu automatu si se duse, fara de a-si vedé soci'a, la oficiu.

Trecurá câteva'a septemani, fàrà se faca cev'a schimbare in dispusetiunea sufletésca alui Turdanu, cari inse adauserá inca necasulu si mani'a Stefaniei facia de barbatulu seu. Ea imputá lui Turdanu acésta indispusetiune sufletésca, atribuindu-o impregiurarei, ca densulu a fostu impedeatu de-a merge in ace'a séra nefericita la sinulu acelei'a, ce-lu acceptá cu bratiile deschise.

Pentru Turdanu acum tóte acestea eráu indiferinte; — se pareá, ca nici nu le aude. 'Lu cuprinse o amortiéla sufletésca, din care nu-lu potea scóte nemi'a. — La vré siepte luni dupa sér'a fatala, i-se nascú unu baiatu. — Acestu evenimentu, care pe socrii lui Turdanu i-i umplú de bucuria, ér' pre soci'a s'a o facú pre-cátu de fericita pre atâtu si de mândra, — pre elu nu fú in stare a-lu scóte din apatia. Departe de bucuria transportátoria, cu care 'si saluta parintele pe primulu seu nascutu, — elu priviá tristú la acésta fiintia inocenta. In ce crescere se va poté impartasi bietulu copilasiu la o casa, in care se incuibase nefericirea, neincrederea, urítulu de viétia si certele de tóte dílele? Ce opiniune 'si va formá dinsulu despre parentii sei vediéndu-i in certe si neintielegeri continue? Pre care din doi va invinovati? Si ori pe care ar' cedé judecat'a lui: nu se vá inveniná óre prin acést'a anim'a cea frageda a densului, chiaru atunci, cându ea incepe a se deschile pentru tóte impresiunile, — cându parintii, cari traiescu in iubire si cöntielegere, se silescu a implantá in anim'a micutlloru sei sementia a-totu ce e bunu si nobilu si i ferescu chiar' si de umbr'a renlui? — Acestu copilasiu va cresce in atmosfer'a nefericirei; poté-va elu apoi fi canduva fericitu? — Turdanu 'si diceá, ca nu; si chiar' pentru ace'a se intristá mai multu decatu se bucurá de nascerea fiului seu. Pentruca inse se nu conturbe bucuria si fericirea celoru alalti; si elu 'si dá tóta silinti'a a se aretá voiosu, — dar' in fundulu animei s'ale sântiá tóte numai bucuria nu.

Trecura doi ani de díle. — Cas'a lui Turdanu e totu cea vechia. — Soci'a lui n'a mai esitu din bol'a ei, nici Turdanu din apatia s'a. In dispusetiunea

lui Turdanu totusi se facú óre-care stramutare. — Cându erá acasa si copilasiulu nu dormiá, 'si faceá de lucru cu elu. Ast'feliu 'si sciá petrece óre intregi si i-se pareá, ca in acelea a traitu.

Emericitiu, acest'a erá numele copilasiului, amblá acum binisoru si incepea a vorbí câte cev'a. — Cátu e de interesantu unu copilasiu in acest'a etate, chiar' si déca nu e alu nostru, d'apoi inca déca acela e alu nostru — Spiritulu lui fragedu care pâna aci, plutiá asié dicându cá într'o cétia, inconsciú de se-ne-si si fâra se scie face alé-gere printre obiectele ce-lu incungiuráu, lapedându adese celea folositoare si plangându dupa celea periculóse: incepea acum a se orientá si a strabate prin cétia ignorantiei, a cunósce si distinge obiectele, si dupa propri'a s'a esperintia chiar' a sí judecá. — Ce bucuria semtiá elu in fraged'a-i anima déca i-i succedeá a numí vre-unu obiectu, — a spune, care e alu tatei, mamei, dadacei... Si érasiu cátu se trudiá elu déca vedea ca nu pricepu vorb'a lui; si se mândriá déca vedea din privirea celoru mai mari, ca elu a dísu ceva, ce nu s'a acceptatu, dela micuti'a lui precepere! Cátu se bucurá elu, déca prin dísele s'ale i-i succedeá a face pe cei mari se ridia; si cu cáta curiositate acceptá elu totu-deaun'a efeptulu díseloru sale.... Dar' cine ar' poté enumerá tóte schinteiale luminóse ale preceperei s'ale desvoltánde.

Turdanu tóte semnele aceste le pândiá, le studíá, si cu diferite apucaturi le próvocá. — Elu 'lu invetiá se rostésca cuvinte romanesci se si bucurá din profundulu animei sale, cându audí pre micutiulu seu ántáia data rostindu cu destula precisiune „Eu sum romanu.“

(Va urmá.)

Ocupatiunea acést'a cu micutiulu, la inceputu 'lu distrageá, mai tardíu i-faceá chiar' placere, in fine i-i devení necesitate de tóte dílele. De-abia acceptá se ésa din oficiu si se-si védia copilasiulu; ér' acest'a indata-ce 'lu zariá prin feréstra, numai aveá rabdare: bateá din manutie si alergá inainte-ta tatane-seu. — Tatalu-seu intrandu in chilia, nici nu apucá se-si depuna palari'a si bát'a; copilasiulu 'lu salutá cu unu strigatu de bucuria, apoi se acatiá de grumazii lui si-lu sarutá de nenumerate ori. Tat'a si fiulu eráu unu sufletu, devenisera indispensabili unulu pentru altulu. — Eráu óre, candu Turdanu nunumai ca 'si uitá nefericirea casnica, ci inca se semtiá chiar' si fericitu. — Densulu re'nviá, prin iubirea micutiului seu copilasiu.

Stefani'a cá mama, se bucurá de iubirea nemarginita, ce existá intre tata si fiu; a une-ori, asié intrécatu, momentanu, totu i-se intunecá faci'a la semnele nemarginitei iubiri a micutiului catra tatalu-seu. — Póte cugetá, cum e atunci, la poterea iresistibila, ce erá in stare se desvólte Turdanu asupr'a tuturoru acelor'a, pre cari voiá se-i câscige. I-i erá frica de acést'a potere. — Ea nu cugetá la ace'a, ca iubirea adeverat'a libera de egoismu, descépta iubire si ca precându de-o parte numai anemele nobile suntu capace de iubire adevérata, pre atunci de alta parte acést'a nici nu o potu pricepe decátu singuru anemele inocente si nobile. — Si óre cine scie mai bine decátu copii inocenti, ca cine i iubesc intru adevéru? Ei chiar' la prim'a vedere dovedescu facia de unii omeni atragere deosebita, precându din contra cu altii nu se impretinescu in viéti'a loru. — Anim'a de multe-ori e mai siguru indreptatoriu decátu mintea.

G. SACLESIANU.

Resboiulu in contra sórelui.

*Nóue nopti si nóue díle
Din suspínuri nasce ventu
Si blastemuri din cuventu,
Ca-ci ar' vré pe-ori-ce copile
Se le 'ngrópe sub pamentu.*

Trece iérn'a 'ngrozitóre
Cu-alu ei geru si rece vântu,
Si de su-u din ceriulu santu —
Celea-antái radie de sóre
Se revarsa spre pamentu;

Si sub dulcea loru caldura
Tóte par' cá 'ntinrescu,
Vái si dealuri inverdiescu,
Ríulu ér' doio-u murmura
Pre-arbori, muguri se zareseu.

Trece iérn'a 'ngrozitóre —
Primavér'a ié-alu ei locu,
Copii voiosi se jocu,
Si natur'a zimbitóre
Par' cá-si bate de-iérna jocu;

Iérn'a cu 'ntrístare-adénca —
Haiduita-o ie spre muntii

*Lumea tremura si dice:
„Baba strechie de doru,
Duceteai intr-unu picioru,
Val-virtéj de pre aice
Pana 'n iadulu ardietoriu!“*

V. ALESANDRI.

Smulgându pletele-si carunti,
Si-alérge spre-a Dochiei stânca,
Schintei varsa ochii-i crunti.

Lumea vede cu 'ntristare
Dóue Babe in o scorba
Gura 'n gura stându la vorba,
Ce-ar' voii 'n aloru turbare
In o lingura se-o sórba;

Cà-ci Domnedieu se feréscu
De Babe ce sciu da 'n bóne.
Cà-su in stare se restórne,
Lumea, si se-o prapadésca
Prin farnece si boscóne.

— „Cum vedi sor'a mea mezina
(Iérn'a gârbova se plânge)
Sórele viéti'a-mi sringe
Nu me lasá deci si vina —
Se-lu scaldamu in alui sânge.“

Cum? scrisnesce că turbata
Dochi'a cu noue cojôce,
Èr' vré din noi risu se-si jôce?
Dar' se scie de-astadata
Voiu se-lu tâvalu prin rêtôce!

Si pocnindu cu-unu sbicnu de focu
Incâtu lumea se resuna,
In o clipa se-aduna
Mii de duchuri la unu locu
Si tienu sfatulu impreuna;

Si-apoi tôte astea duchuri
Invertindu-se nebune,
Ducu fiuru si grôza 'n lume,
Sboru copacii prin vèsduchuri
De se duce 'n ceriu minune.

Insa-si Dochia 'n turbare
Dela gaur'a de vèntu
Ié spiniî — si cu-unu cuvèntu...
Le da drumu 'n lumea mare
Se restôrne ceriu pamèntu

Si la-o singura a-ei vorba —
Iesu vèntôsele din scorburi,
Dracii chiori de pre sub poduri, —
Saru cu toti lumea se-o sôrba
Si arunca 'n ea nèmoluri.

Val-vèrtejuri sbôra 'n lume
Câ si unu nèsdravenu vèntulu,
Si cutriera pamentulu,
Lasându grôza pre-alui urme —
Se ferésca Domnul sântulu!

Câ-ci prin viscole si-orcane
Sfarma codrii seculari,
Simulge paduri de stejari
Si câ mii dracesci organe
Urla grosnicu prin tufari,

Câte mocirle, nêrôie
Câtu nèmolu este prin jghiahuri
Si câtu putregaiu prin hacuri, —
Tôte le arunca plôie
Umplându lumea de grei aburi.

— „Ce vremi hîde, ce vremi slabe!
(Dîce lumea ingrozîta
De asia vreme-afurisîta)

Tulghesiu, Martiu 1882.

Mânce-ve nrîtulu Babe!
Si ve ajunga-a vóstra-ursîta.“

Mândrulu sóre cum ce vede
Câmpulu câ èr' vescediesce
Si câ — urgi'a 'n Baba crece, —
Intre nori zimbîndu se pierde,
Sènnulu Babei clocotesce;

Si 'n mânia-i lumea 'ntrêga,
Ar' voii se-o scalde 'n sânge,
De turbata 'ncepe-a plânge, —
Si pre vèntôse alêrga
Viéti'a sórelii a stinge.

Dîle, nopti de grele-amaruri
Vremuesce pânditóre
Se puna mân'a pre sóre —
Cându ici, cându colo pre dealuri
Aparu radie zimbîtóre.

Bab'a-lu cauta cu silîntia —
Nicairi nu-lu mai diaresce,
Si de dê'a 'n trei plesnesce —
Si morindu-lu amenintia:
„La anulu mi te pazesce!“

Vèntu 'ncéta-alui urgia,
Dracii pieru 'n negru-abisu,
Sórele cu unu surisu —
Lumea 'ntrêga o re'nvie,
Tôte-ti paru câ-au fostu unu visu!

Prin tufari, printre aluni
De-a remasu vre-unu bulzu de nea
Aruncatu de-urgi'a grea —
Sórele-si rîde 'n pumni
Cându cu ochii dà de ea.

Trece ièrn'a 'ngrozîtóre —
Primavera le-alu ei locu,
Copii voiosi se jocu,
Si natura zimbîtóre
Par câ-si bate de ièrna jocu!

In munti — se se prapadésca
Fuge ièrn'a, pre-a ei urma
Beheescu mielutii 'n turma —
Si in anim'a omenésca
Dragostea nu se mai curma!

V. B. MUNTENESCU.

Visulu meu.

Am visatu câ josu in vale
Contemplâm unu rînsioru,
Cum mergea pe a s'a cale,
Murmurându incetisioru;

Si pe ceriu luniti'a blânda
Câtu de magicu stralucia,
Si-a ei radia luminânda
Cum in rîu si o scaldá...

Si cum stâm in contemplare
Cugetându la venitoriu...
Inaintea mea apare
O fetitia scumpu odoru!

O fetitia 'ncântatória
Câ si unu angerasiu din raitu,
Cu guritia zimbîtória
Alba câ si-unu crinu din Maiu;

Si rapitu de-a ei frumsétia
M'am uitatu la ea cu doru
Se-i sarutu cea dalba façia
Si cei ochi plini de amoru;

Dar' se-i spunu a mea dorintia
De poteri erâm lipsitu;
Pân' ce candid'a fiintia
Zimbîndu, ast'feliu mi-a graitu—

Cu unu tonu plinu de iubire:
„June! vino l'alu meu sinu,
Se golimu in fericire
Cup'a-amorului divinu;

Câ-ci, vai! anfi din junétia
Câ si umbr'a trecu... disparu...
Si acusi ori-ce dulcétia
S'a peface in amaru...

Èr' o vóce ne sioptesce
Ne'ncetatu, misteriosu...
Inainte oh privesce...
Ce vedi? unu momentu ghetiosu!

Unde tôte ce-n viétia,
Am avutu, ne parasescu...
Si-ori ce visuri si sperantia
In eternu se nimicescu.

Se golimu dar' in junia
Cup'a-amorului divinu,
Si 'n placeri si veselîa
Anii vietii se-i traîmu!?

— Cine esci tu dalba dîna?
O 'ntrebaiu eu fericitu —
Vrè se-mi faci viéti'a lina?
Se-mi alini derulu cumplitu?!

Déca vréi câ 'n fericire
Viéti'a mea se-o traiescu,
Vin' la sinu-mi de iubire
Se te-adoru, se te iubescu.

Vino, vino multu iubita!
Câ pre sinu-ti verguriu
Se-mi plecu fruntea mea palita...
Si se-ti dáu sufletulu meu!..

„Cine-su eu? a t'a fortuna
Èe cu sufletu intristatu,
In a verei seri la luna,
Nu odata o-ai oftatu.

Si am venitu iubite june
Se-ti alinu dorulu cumplitu;
Si ori câtu vei fi in lume
Se-ti facu traiulu fericitu!..

Ast'feliu jun'a 'ncântatória
Mi-a respunsu; eu fermecat
De frumseti'a-i rapitória
De manutia o-am luat;

Si la sinu-mi cu ardóre
Si cu-amoru, o-am braçisiatu;
Si sarute 'mbetatória
De pe buze-i am gustatu!..

FL. SELAGEANU.

Le'a séu amoru si onóre.

Romanu de Elis'a Modrach.

(Urmare.)

La aceste cuvinte principes'a se facu palida cá cér'a.

— Esti morbósa séu indisputa, Filippa, — o intrebà Norman, inspaimentatu de prospicierea ei curiósá.

— Ba respunsè ea, dar' nu-mi prea priesce acésta caldura inadusítoria. Vorbesce numai liniscitu mai de parte, Norman, — te ascultu cu incordare.

— Acum éra esci tu Filipp'a mea cea vechia si amabila. — Asia dara eu nu dorescu, cá se se indeplinésca aici cununi'a, cá-ci ace'a ar' escitá sensatiune generale si ar' dá ansa la unele observatiuni, pentru noi nu pré favorabile; afara de ace'a tu neci nu ai poté arangia aici o festivitate nuptiale in absentia principelui.

— Nu, — in acésta privintia ai totu dreptulu, — disè dins'a.

— Inse déca lady Peters ar' vofi se-mi dè ajutoriulu seu, continuà Norman, — déca s'ar' decide a insoci pre Le'a lá unu orasielu maritimu liniscitu, atunci eu le-asii urmá cale de patrusprediece dile si acolo ne-am poté cununá cu observarea toturoru formalitatiloru si fora de a escitá atentiunea generale. Nu affi cá acest'a e unu planu escelente, Filippa?

— Ba, da, — respunsè ea meditânda.

— Déca nu voiesci se-mi turburi fericirea Filippa, atunci aréta-mi cá te interesezi de venitoriulu meu. Crede-me, cá de s'ar' tractá despre casatori'a t'a, si celu mai micu detaiu inca ar' fi pentru mene de-unu interesu deosebitu. Nu fi neci tu asia rece si indiferenta, cându e vorb'a de casatori'a mea.

Ea se reculesè infiorându-se.

— Eu nu-su neci rece, neci indiferenta, disè ea, din contra nutrescu celu mai viu interesu. Firesce tu ai dori, cá din incredintiarea t'a se rogu pre lady Peters pentru acésta mica placere?

— Da, — pentru-cá sciu, cá tie nu-ti refusa neci o cerere.

— Atunci acésta cestiune e terminata, disè principes'a. Cunosc unu orasielu maritimu micu si liniscitu, anume St. Mildred, credu cá ace'a ar' corespunde dorintieloru t'ale, numai déca s'ar' invofi lady Peters.

— Speru, cá se va invofi si dens'a, — disè lordulu.

— Acum ne mai remane unu lucru de implenit, — adausè principes'a, — trebue se prevedemu pre jun'a si frumós'a mirésa cu tóte cele necesarie la casa.

— La ace'a am cugetatu deja. Dupa cununia i se voru indestulá tóte dorentiele, acum inse ne remane pucinu tempu de pregatiri mai mari.

— Lasa-mi mie rolulu de sócra, — disè principes'a, si-ti promitu, cá in trei septemani me voiu ingriji de tóte cele de lipsa. Dupa ace'a mai poti apoi procurá vestminte si juvaere.

— Tu esci fórte buna. — Scii, disè elu, cá abia acum recunosc pre vechi'a si sincer'a mea amica? La inceputu pareai de totu rece si neinteresata, acum éra esti sor'a mea prea buna, care imparte cu mine tóte dorerile si bucuriile. In copilari'a nóstra inca nu esistá neci unu secretu intre noi.

— Nu, — disè ea intristata, — neci chiar' unulu.

— Si acum inca nu esiste neci unulu, — adause elu suridiendu cu veselia.

— Cátu de tare se va uimi verulu, candu la re-ntórcerea s'a va affi pre Le'a casatorita!

— Eu inse credu cá elu va incuviintiá acésta casatoria! — disè densulu.

— Din parte-mi me indoiescu de acést'a, — respunse ea cu distractiune.

— Si vei onorá tu pre iubit'a mea soçia cu tóta afectiunea si amicitia t'a, Filippa?

— Da, — respunse ea scurtu.

— Fi tu sócra ei. Alt'a nu póte neci-candu se-ia fia asié de devotata cum i vei fi tu. Tu vei fi singur'a protectória si amica a ei — asiadara?

Ea se întórse intr'o parte infiorându-se.

— Potu se chiamu acum pre lady Peters? continuà elu. Asiu vofi se sciu cátu mai ingraba, cá óre in-voiesce-se.

— Chiamá-o cându-ti va placé, Norman.

Candu a ajunsu la usia i s'a parutu, cá aude unu suspinu profundu si frangatoriu de anima. Nu scia, déca s'a insielatu, séu a fostu in realitate. Óre audit'a in adeveru vocea ei strigându in unu tonu plinu de dorere: Norman, Norman!?

Se întórse repede, dar' ea se uitá pre feréstra si si para cá neci nu mai cugeta la elu.

Dupace a inchisu usi'a dupa sine, éra si se parú cá aude acelasi tonu plangatoriu. Deci deschisè usi'a cu rapediune.

— M'ai strigatu, Filippa? intrebà elu indoindu-se.

— Ba, — respunsè ea scurtu.

Elu se dusè, mirându-se de acésta portare curiósá a Filippei, spre a cercá pre lady Peters. — Betran'a dama nu se potea mirá de ajunsu la descoperirea, cá acum stá in puterea ei de alu face celu mai fericitu, dintre moritori.

Barbatii se indatinéza a folosí acésta espresiune numai la propuneri de casatoria, — observá ea suridiendu, si cu greu asiu poté crede, cá dóra a-i avé intentiunea de a-mi face o propunere de acést'a.

— Nu ace'a, dar' te rogu de ajutoriu la casatori'a mea cu altu-ceneva. Benevoiesca a ostentí pana la principes'a, — dens'a-ti va esplicá totulu.

— Si pentru ce nu voiesci se-mi spuni d-t'a insuti?

— Ea scie mai bine convinge si induplicá, respunse elu ridiendu.

— Inainte inse de a ascultá pre principes'a, lady Peters, mai concede-mi o rogare. Te rogu din adenculu animei, cá se-mi acordezi ace'a, — ce-ti va cere principes'a.

Elu 'si plecá capulu frumosu si-i sarutá man'a.

Lacrimi de emotiune se ivirã in ochii bebranei dame.

— Pre d-t'a te atinge, lord Arleigh? — intrebà ea in cele din urma.

— Da, — respunse elu, — neinsemnat'a mea persóna.

— Atunci voiu face, numai déca 'mi va fi cu potintia, — promisè dens'a.

Dupace inse principes'a i-a spusu cele de lipsa si impartasitu tóta afacerea, dens'a para indisputa si confusa.

— Acést'a e cev'a infioratoriu, iubita Filippa, disè ea. Nu credeamu se fia posibilu asia ceva. E adevératu

că dins'a e o fintă innocentă, grătiosă și frumoasă, dar' o atare parte pentru unu Arleigh — e ceva necuprindibilu!

— Ba, e ceva tristu! dîse principes'a, că-ci elu iă lucrulu cu tōta serioșitatea.

— Neci o avere, neci unu rangu, neci chiar' familia, — precăndu elu este đin un'a dintre cele mai stralucite familii ale Angliei.

— Dins'a e idealu lui! fî respunsulu sarcasticu. Nu ne compete a dejudecă lipsele altor'a.

— Dar' ce va dîce principele la acést'a? întrebă lady Peters frapata.

— Nu credu că l'ar' surprinde prea tare, și si dēca s'ar' întemplă acést'a, usioru si-ar' recăscigă liniscea. Principele scie, că frumșet'ia femeiei e cea mai puternică domnitōria a barbatului. Cătu de pučini potu reziste farmecului rapitoriu alu unei fačie frumosiele.

— Ce se facu? întrebă lady Peters. Ce se dîcu la acést'a?

— Ins'a-ti trebuē se te decidi, eu nu-ti potu dá neci unu consiliu. Numai ace'a observatiune ti-o facu, ca dēca-i vei refușă, — elu se va adresă catra altu-cenev'a.

— Asia-dara me consiliezi se-mi dáu consensulu, Filippa? întrebă ea nelinșcita.

— 'Ti consiliezu se lucrî dupa propri'a-ti judecata. Dēca m'ar' fi rogatu pre mēne de unu atare servitiu, nu sciu pozitivu, ca ôre acordă-i-asiu sēu i-asiu refușă.

— Candu cugetu că acēsta fetitia simplă, cu ochi albastri va deveni lady Arleigh! — esclamă lady Peters. — Credu că va fi mai bine, dēca me voiu invof că nu cumva se comita vre-o nebunia și mai mare. Elu si-a propusu prea cu multa firmitate acēsta casatoria dē-cătu se se pōta abate. Asiadara Filippa?

— E amorisatu preste mesură, dîse principes'a cu indiferenția și lady Peters dechiară, că va impleni dorent'ia lordului Arleigh.

XXIII.

Cununi'a.

In decursu de optu dîle dela fidantierea s'a cu Le'a, lordulu Arleigh contemplă adese pre Filipp'a cu adēnca mirare. I-se pareă fōrte schimbata, distrasa și meditativa, ba adese-ori chiar' morōsă. Surisulu, vivacitatea, viulu interesu și amorulu ei dulce: tōte se pareau disparute.

Cu diverse ocașuni o întrebă, că dōra e morbōsă, dens'a inse totu-de-a-un'a negă. Câte-odata 'si esprimă prepusulu că dōra e nefericita, dar' capetă totu acel'a-si respunsu negativu.

— Pōte că pentru ace'a esci atātu de indispusa, pentrucă ti-e doru de sočiuulu teu, — dîsē elu intr'o dî cu interesu. Mai bine nu l'ai fi concediatu pre atāt'a tempu.

O expresiune de dorere misterioșă se potea observă in ochii ei intunecati, la audiulu acestoru cuvinte.

— Asiu fi doritu đin profundulu animei se nu me fi parasitu, dîse ea, si de-odata se pareă că-si recapeta serenitatea. Si totusiu nu sciu pentru ce se-lu fi retienutu, continuă rîdindu. Elu iubese marea atātu de multu.

— Dar' pân' la re'ntōrcerea lui nu trebuē se-ti pierdi de totu umorulu, Filippa, că-ci altu-cum ne va consideră de rei conversatori.

— Nime nu s'a plānsu asupr'a umorului meu — dîsē principes'a. Nu esti prea galantu, Norman.

— Adese 'mi faci o impresiune de totu caracteristica, observă elu. De nu te-asiu cunoșce atātu de bine, chiar' cu risiculu de a aparē ridiculosu ar' trebui se presupunu, că-ti jace ceva la anima, — unu secretu ce

te apēsa, — sēu ca in internulu teu se petrece o lupta de sentiemente, că si cum ai stă la îndoiēla, se faci ceva sēu se intrelasi. Sciu cătu de nebune suntu atari cugete, dar' cu tōte acestea nu le potu de locu departă.

Ea rîsē, — dar' sunetulu vōcei s'ale nu tradă prea multa voia.

— Ce imaginatiune stralucita posiedi tu, Norman! Ai potē scrie novele escelente. Pentru ce se fîu cu ôre nefericita? Credi că esista in lume vre-o muiere, care se se pōta laudă cu o sōrte mai splendida, decātu a mea? Vedi cătu de juna sum inca pentru pusetiunea mea si de căta libertate me bucuru in tōte afacerile miele! Poti cugetă vre-o fîntia omenēșca mai fericita decātu mēne?

— Ba, nu prea, — respusē elu.

Septeman'a trecū repede, și lady Peters cu Le'a merșeră la St. Mildred. Cea de-ântăia s'a resoluțiu cu greu la acēsta caletoria, dar' cu incetulu a inceputu, că tōte muierele a se interesă de acēsta istoria de amoru, ce-i insufflă respectu. Afōra de ace'a privindu pre acesti juni inamorati, pareă că se sentiēșce atinsa de suflulu suveniriloru proprie đin teneret'ia-i frumoșă. Desī eră o casatoria nepotrivita și o partia nu prea convenabila totusiu se vedea, că provine đin celu mai curatu amoru, ce l'a vediutu cāndu-va, — ce'a ce a contribuitu fōrte multu la impacarea s'a cu sōrtea. In fine lordulu Arleigh avea dreptu deplinu a lucră dupa judecat'a s'a, si dēca elu nu a aflatu nici unu obstaculu, nime nu avea dreptu a i-lu pune in cale. — Cu incetulu lady Peters din cea mai apriga contraria a acestei casatorii a devenitu cea mai infocata apertōria a ei.

In demanēt'ia plecării principes'a chiamă la sine pre Le'a și i-i impartasi tōte relative la mobiliariulu de familia, ce voia se-i dē. — Le'a eră de totu emotiunata.

— D-t'a esci prea buna fačia de mēne, dîsē ea. Ôre cum 'ti voiu potē resplati eu atāt'a bunavoientia.

— Costumul de mirēșa simplu, dar' elegantu, precum si o toaleta frumoșă de caletoria 'i voru urmă la St. Mildred, — dîsē principes'a, — celelalte efecte se voru espedă de-a dreptulu la Beechgrove.

Le'a i sarută man'a.

— Nici-cāndu nu voiu incetă a-ti multiemi, — dîsē ea.

Unu surisu caracteristicu ingānă busele ei rumene, frumōse.

— Sciu, cum 'mi vei binecuvēntă odata memori'a, — dîse principes'a; și la momentu 'si trase man'a dela castele buze ale junei mireșe.

— Cale buna Lea, — continuă đins'a, — pre-dāndu-i unu pachetu micu. Observa cu acuratetia dispusetiunile cuprinse aci! — Le a promisē a impleni totulu.

St. Mildred eră unu orasielu pitorescu, situatu la pōlele unei coline verdi, fačia in fačia cu unu sinu de mare. Afōra de marea lucitōria si de ceriulu albastru nu se potea mândri cu alte curiositati, decātu cu o scaldă mica, care inca nu eră cercetata de ā u de publicu fōrte restrinsu și mai cu sēma de ón e i ce preferiau mai pe susu de tōte o regiune frumoșă și linșcita. — Avea unu otelu — „La Regin'a“ — in care locuiau pucinii straini și vis-a-vis cu marea pre cōst'a colinei erău edificate cātev'a case pentru óspeti. — Loculu eră fōrte acomodat pentru visuri de amoru. Marea stralucitōria, nēșipulu aurifu, stāncile albe cu crepaturi și sinuri, alee umbrōșe pe cōst'a colinei: tōte aceste fa-ceau asupr'a publiculu o impresiune placuta și in parte chiar poetica.

Erá o placere a privi fericirea junei mirese. Fa-
ci'a-i frumoasa devenia totu mai radiosa, — ochii ei al-
bastri luminau totu mai limpede, In fiecare di i se adau-
gea cate o bucuria noua deschidendu pachetele ce-i so-
siáu, — dar' cea mai mare placere i causá sosirea cos-
tumului de mirésa. Desi simplu si nemaiestritu, totusiu
erá in feliulu seu unu lucru de arta: constá din metasa
alba grea cu garnitura de dantele nelustruóse, dar' cu
tote aceste facea impresiunea unui adevratu vestmentu
de mirésa. Manusile si papucii albi ca neu'a impreuna
cu tote celelalte necesarie dovediau atátu gustulu alesu
cátu si mân'a liberala, dela care proveniaú. Intre la-
cremi de bucuria sarutá dens'a cretielele albe ale acelu'a;
si se tieana de cea mai fericita fientia de sub sóre.

In fine sosi diu'a in care lordulu Arleigh si Le'a
eráu se se cunune desu-de-demanétia.

— Nu am neci unu motivu, de a tiené in se-
cretu casatori'a mea, dise elu cu superbia, dar' trebue se
scii, lady Peters, ca indata ce ar' fi cunoscuta diu'a
cununii miele in cerculu largu alu consangeniiloru si
amiciloru miei, o serbare liniseita nu ar' mai fi posibila,
ér' dorenti'a mea este, cá in cea mai mare tacere, se-mi
conduca acasa pre scump'a si iubit'a mea socia.

— Pentru unu Arleigh totusiu e o serbare nup-
tiale curiósá, dise lady Peters, si póte cá prim'a in fe-
liulu ei. Dar' credu, cá dt'a ai dreptu si planulu e bene
compusu si esaminatu.

Tóta pomp'a esterna la acésta nunta constá din o
trasura, ce esia dela otelu, mênându catra baserica, — in
care se aflau doue dame, un'a mai betrána si un'a mai
tenera, — un'a juna, frumoasa si încântátoria, ca o de-
manétia de primavéra, cealalta mai betrana, seriósá si
tacuta.

Jun'a copila erá dulce si gratiósá, peru-i auriu
straluciá prin velulu de mirésa, ochii ei albastri eráu
plini de lacrimi si facia-i dragalasia suflata cu o rosiétia
fina.

Erá o scena rapitória a privi pre mirele ei june
si cavalerescu in momentulu salutarei, — cum i luciáu
ochii plini de amoru, cátu se sentia de superbu, cá si
cum ar' voi se provóce tóta lumea a-i pune inainte
ceva mai mántuitoriu si mai dragalasiu:

Lady Peters avea trasurile faciei sale fine si blande,
— anim'a i batea cu vioiciune, pasindu catra altariu.

Da, — acést'a erá o adevrata legatura condusa de anima.
Votulu solemnu, cumca voiescu a vietii impreuna
pâna la mórte, se depuse.

Erá o adevrata demanétia nuptiale. Ceriulu si
pamentulu surideau cu blandétia, sórele straluciá cu
mândria, florile de tótna se afláu in splendóre de-
plina, frundile eráu imbracate cu adumbrituri abundante
de rosii si auriu si o lucóre limpede se estindea pre-
ste mare si preste dealuri.

Unu singuru episodulu s'a intemplat in decursulu
cununii, la care Le'a surise, pre care inse lordulu Ar-
leigh, in fericirea s'a neci nu-lu bagá in séma, de care
inse Lady Peters deveni palida cá mortea, fiendu de
firm'a convingere, cá acést'a prevestesce o nefericire.

Cându adeca voia lordulu se puna anelulu in de-
getulu junei si frumosei sale mirese, acést'a lunecá si
cadiu la pamentu. Beneric'a erá antica cu multe bolti-
turi si cripte. Lordulu se plecá dupa anelu, dar' nu-lu
aflá. 'Lu cercá câteva minute si in fine 'lu aflá ascunsu
intr'o litera mare de pe inscriptiunea unui mormentu
vechiu.

Redicându-lu dela pamentu 'lu sarutá fora de voia,
cá-ci unu obiectu, ce apartienea acestei mirese plina de
vietia, venise in atingere cu mórtea. — Lady Peters
observá acestu episodulu neinsemnatu si se infiorá, Le'a
inse numai surise. Ceremoni'a se fini indata si lordulu
Arleigh si Le'a eráu soci nedespartibili. Lui i se pareá
tóta lumea schimbata.

Ei parasira baseric'a de bratiu si dupa-ce esira
afora la lumin'a limpede a sórelui, elu se întórse catra
dins'a.

— Scump'a si iubit'a mea socia, dise elu, ceriulu
se ne impartasiésca de o vietia atátu de serina si de-
unu amoru atátu de curatu, precum ni lucesce astadi
sórele, si se fimu uniti in vietia si in mórte. Neci candu
se nu umbrésca vre-unu noru intunecatu calea vietiei
nóstre, ci se decurga acea in fericire si unire perfecta!
— acést'a e rogatiunea mea.

Aceste cuvinte furá pronunciate demanétia la 11
óre. De-ar' fi presupusu lordulu Arleigh, cátu vá avé
de suferitu pâna la 11 óre din nópte, atunci prelânga
totu curagiulu si bravur'a s'a ar' fi preferitu a se aruncá
de pre vârfulu colinei in marea lucitória.

(Va urmá).

Umoru si Satira.

Dialogu intre o dama si unu medicu. — *Dam'a*
(agitata): Doctore trebue se-mi scrii cev'a ... Of nervii
miei!

Doctorulu (pipaindu pulsulu): Ah, nu ve lipsesce
alt'a nemicu dómn'a mea, decátu linisce, — este numai
o alteratiune nervósa.

Dam'a: Ferésca Ddieu! uitá-te numai la limb'a mea!

Doctorulu (seriosu): Tocmai acést'a este care are
trebuintia de o linisce deosebita.

*

Unu modelu de curtisanu. — Cându va nasce so-
ci'a dt'ale? — întrebá Ludovicu XIV pre unu curtesanu.

— Cându va placé Majestatei vóstre! — respunsé
curtesanulu cu unu complimentu profundu.

*

Unu folosu a telefonului. La Múnich s'au introdusu
telefone. Unu locuitoriu din acelu orasiu, — mare beu-
toriu de bere, — se presinta la directoriulu companiei

telefonice si intréba déca i se póte dá comunicatiunea
permanenta cu berari'a regala. — La ce i se observá
ca prin acést'a nu-si va poté aduce berea la domiciliu.

— Sciu, respunsé bavaresulu, dar' voiu audí de
câte ori se vá destupá unu butoiu própsetu.

*

— Cunosci pre B... mediculu homeopatu?

— Ba. Are talentu?

— Ce sciu eu? Dar' unchiulu meu erá ajunsu la
extreme; si numai din negrigi'a lui a remasu in vietia.

*

Ca'atoria curiósá. — Wilksohn tienú pe rându in
casatérie patru surori un'a dupa alt'a. Cându 'lu parasi
prin mórte si cea de a patr'a, elu se adresá din nou catra
socrulu seu cá se-i dee si pe fét'a de a cincea, ce o
mai avea. La acésta cerere socrulu i-i respunsé:

— Bine ti-o dau; dar' pentru numele lui Ddeu te
rogu se nu-mi iei in urma si pre betrán'a mea consórtá!

FELIURIMI.

Abonantii nostri pre anulu 1882.

Illustrissimulu Domnu Joanu Metianu episcopulu Aradului 9 fl., — D-lu Simeonu Anciu funct. trib. r. in Aradu 2 fl. 50 cr., D-lu Gedeonu Radesiu preotu coop. in Siardu 2 fl. 50 cr., D-lu Joanu Trifanu jude cerc. in Gioagiu 2 fl. 50 cr., Domnisiorele Veronica Venteru si Cornelia Popu din Ciseriu 2 fl. 50 cr., D-lu Anania Popu protopopu in Morlaca 26 fl., Illustrissimulu Domnu Dr. Victoru Mihályi de Apsia episcopulu Lugosului 2 fl. 50 cr., Illustritatea Sa Stefanu Moldovanu prelatu pontificiu si prepositu capitl. in Lugos 2 fl. 50 cr., Magnif. Domnu Joanu Bercianu canonicu

in Lugosiu 2 fl. 50 cr., Magnif. Domnu Dr. Joanu Majoru cons. guv. pens., advocatu in Lugosiu 2 fl. 50 cr., Dómna Aurelia Olteanu n. Stoia in Blasiu 3 fl. 50 cr., Domnisióra Aurelia Colceriu in Blasiu 2 fl. 50 cr., D-lu Joanu Serbu parochu in Siciu 2 fl. 50 cr., Scóla rom. gr. cat. din Pria 3 fl., On. Societate „Alexi Sincaiana“ a teologiloru rom. gr. cat. din Gherla 5 fl., On. Societate „Inocentiu-Micu-Clainiana“ a teologiloru rom. gr. cat. din Blasiu 2 fl. 50 cr., Dómna Maria Barbu din Pecica romana 2 fl. 50 cr., D-lu Const. Ungurianu din Mont. Szászka 2 fl. 50 cr., D-lu Lazaru Baldi proprietariu in Clusiu 2 fl. 50 cr. On. Societate rom. de lectura din Clusiu 2 fl. 50 cr. [Voru urmá.]

Bataturile si negeii se sterpescu din radacina CU INTREBUINTIAREA MEDICAMENTULUI

CLAVETHYL

pregatitu de catra apotecariulu si chemistulu KONCZ ÁRMİN de Nagy-Solymos. — Acestu medicamentu deplinu nenocinte, curtea in cateva zile radicalu totu soiulu de: bataturi (ochi de gaina), negeii si alte formatiuni de pele, cum suntu: calosi'a, crest'a, pecinginea, spudiatu'a, solzitu'a s. a. O butelca, impreuna cu indrumarea costa 1 fl.

EFECTULU SE GARANTÉZA.

Se afla de vendiare in Gherla la N. F. NEGRUTIU si in apotecile din Budapesta si provincie. Mai departe se recomanda urmatoarele mijloce de cura si toaleta

Unsore si apa pentru facia spre curatirea de pisturi si totu soiulu de bóle de piele. Pretiulu 1 fl. 50 cr.

Spirtu antireumaticu si antiartriticu vindeca siguru reumatismulu, artetic'a, podagra, chirarg'a si paralis'a. Pret. 1 fl.

Spirtulu Cotillon stérpitoriu alu viermelui murariu. Pretiulu 30 cr.

Pulverea de mistuire alu Dr. Gölis — cu efectu la ori-ce bóla de stomachu. O cutéia mare 1 fl. 20 cr. mai mica 84 cr.

Piulele de mistuire curma durerea de stomachu si gréti'a din betii. Pretiulu 1 fl.

Mustariu dulce magiaru escelentu lángra friptura si cu putere lecutitoare pentru stomachu. O butelia de 1 litra costa 1 fl. 70 cr., un'a mai mica 70 cr.

Picuri-de-denti-pe-watta curma la moment durerea de denti gauuosi. Pr. 35 cr.

Piulele Glyricin stérpescu siórecii, ciotianii, sobolii s. a. pentru animalele domestice suntu nenocinte. Pretiulu 50 cr.

Pravu de peru de totu nenocinte si cu mirosulu celu mai placutu. Pretiulu 1 fl.

Mijlocu orientalu pentru vapsirea perului in colóre bruna ori négra, — in cuantu suficiente pentru tempu mai indelungatu costa 4 fl.

Spirtu de peru curatia perulu de taritia si-i ajuta crescerea, facundu-lu finu si cretiu. Pretiulu 1 fl.

Pilule contra catarului cu efectu securu si repede contra ori-ce cataru de nasu, gátu, peptu si plumáni. Pret. 1 fl.

Pulvere antisudaria contra asudarei si duchórei subsuóreloru si petióreloru. Pretiulu 1 fl.

Multograph pentru copiarea a ori-ce scrisóre, musicalia, desemnuri, s. a., cu

ajutoriulu carui'a ori cene in restempu de 1/2 óra póte trage 80—100copii de pe ori ce scrisóre ori desennu. Pretiulu unui aparatu in marime de 1/2 colá e 6 fl., ér' de una colá intréga 12 fl., — totu in acestu pretiu se adange si materia de ajunisu pentru confectionarea a mai multoru mii de copii.

Mijlocu pentru sterpirea limbricilor se póte folosi de catra ori cine si in ori ce tempu, cu efectu securu. Pr. 4 fl.

Mijlocu pentru sterpirea stelnitíelor se aplica usioru si cu efectu. Pr. 50 cr.

Emplastrulu-de-rosa pentru curarea ranelor puroitoare, proveniente din taiare, impungere, lovire s. a. Costa 30 cr.

Spirtu-de-vinu-saratu chemice pregatitu, — curatu si cu efectu. Pr. 40 cr.

Falióre salamiace cu gustu placutu, in contra tusei, durerei de peptu si balosímei gatului si peptului, folosite in tempu ce béi vinu ori dupa ace'a curma urmarea neplacuta a betíiei. Pret. 30 cr.

Ochiularia deplinu nenocinte, alina la moment ori ce dorere de ochi. Costa 35 cr.

Pulvere pentru porci foslosítóre si la celelalte animale domestice, cá mijlocu securu preveniente si medicante a bóleloru lipiciose. Distinsu cu recunoscintí'a mai multoru propretari mari. Se vinde in portiuni de 10, 20, 35 cr.

Pomada-Tanno-chinnin mijlocu securu pentru crescerea, curatírea si ineretírea perului. Pretiulu 1 fl.

Negréla pentru semnarea albeloru (rufeloru) O butelca, suficiente la mai multe sute parchi de albe, costa 1 fl.

Pilule curatítóre de sange secure pentru curatírea sangelui infectatu prin ori-ce bóle. Costa 35 cr.

Pentru pacuetare si spedare francata se calculéza numai 50 cr. de unu transportu ori-cátu de mare.

Adres'a: KONCZ I. Á. de Nagy-Solymos apotecariu in Sz.-Udvarhely.

Deslegarea gaciturei de semne din nr. 4.

AH DÉCA LUMEA...

Ah! déca lumea e rea si cruda,
Déca pamentulu imbetraniu
Nu póte n sine cá se cuprinda
Amorulu nostru nemarginitu...

Vino in luntrea ce ne ascépta
La tiermu durerea noi vomu lasá
Si numai ceriulu si marca-ninsa
In fuga nóstra ne va urmá!

Bene o au deslegatu: Dómnele si domnisiorele Anna Stetiú n. Romanu, Aurelia Olteanu n. Stoia, Emilia Onciu n. Ciavoschi, Polixen'a Popu-Muresianu, Victoria Popu n. Fagarasiannu, Maria C. Popu, Cornelia Carpenisianu, Ludovica Huza, Clelia Popescu, Silvia Muresianu, Aurelia Ardeleanu; si domnii C. Ungurianu, Joanu Popu Reteganulu, Jos. Duma, Joanu Frantiu, Traianu A. Vatiannu, Josifu Sábó, Joann P. Brinda, Juliu Grosfioreanu, Michailu Bene, Stefanu C. Popu, Emilianu F. Negrutiu, Joanu Popescu, Eugeniu Olteanu.

Premiale le-au cáscigatu: Domnisiorele Clelia Popescu si Aurelia Ardeleanu si d-lu Michailu Bene.

Logogriфу.

Din urmatoarele silabe: uba, i, ungh, eu, co, n'am, ne, ia, la, ti, rint, tu, si, ri, ro, u, se se formeze 15 cuvinte, din ale caroru litere initiali, cetite de susu in josu, se resulte numele unui barbatu romanu multu-cercetatu de sórte, ér' din literele finali, cetite de josu in susu, numele auctorului acestui logogriфу.

Cuventele au urmatoarea insemnatare:

1. Nume de botezu. — 2. Riu in Asi'a. — 3. Orasiu in Greci'a nimicitu prin cutremuru. — 4. Unu substantivu — 5. Morbosulu 'lu folosose. 6. Unu metalu
7. Nume de botezu. — 8. De esci in lipsa asia te esprimi. — 9. Riu in Asi'a. — 10. Parentii cu fete se bucura déca au. — 11. Orasiu insemnatu din tempuri antice. 12. Unu comitalu. — 13. Unu poporu in Europ'a. — 14. Orasiu in Románi'a. — 15. Unu soiú de arbore.

Terminulu pentru deslegare e 1/13 Aprilu a. c.

Intre deslegatori se voru sortiá icóne, carti si alte obiecte de valóre.

Proprietariu, Editoru si Redactoru respundietorin: Niculae F. Negrutiu.

Imprimari'a „Aurora“ p. A. Todoranu in Gherla.